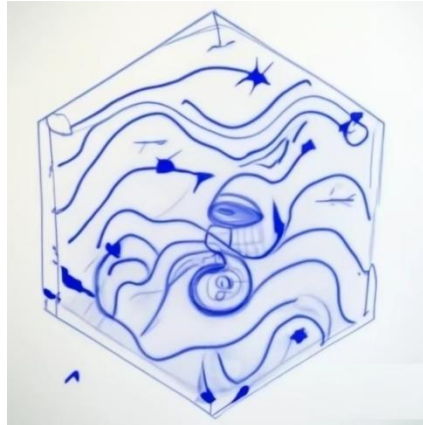

Η δική μου εμπειρία εργασίας στη Μ.Ο.Θ.³

Αθηνά Γκόκα, νοσηλεύτρια

Καλημέρα σας,

Λέγομαι Αθηνά Γκόκα, είμαι νοσηλεύτρια, Συνταξιούχος πια.

Σήμερα μου δίνεται η τιμή και η ευκαιρία να βρίσκομαι στον χώρο, 16 χρόνια μετά από τη συνταξιοδότησή μου με αγαπημένους συναδέλφους, να μοιραστώ αναμνήσεις μου από τα χρόνια που εργάστηκα στη Μονάδα Οικογενειακής Θεραπείας.

Η αρχή έγινε έπειτα από πρόταση να ακολουθήσω την ιδέα δύο εξαιρετων επιστημόνων της κυρίας Χαραλαμπίκη και του κυρίου Κωτσίδα, της Κάτιας και του Φώτη για μένα, στο να υλοποιηθεί ένα πρωτοπόρο για την εποχή εγχείρημα, εκτός νοσοκομείου, σ' ένα ιδιόκτητο διαμέρισμα, στο κέντρο της Αθήνας, στο Παγκράτι. Τον πρώτο καιρό, οι προκλήσεις που συνάντησα σε αυτό το καινούργιο πεδίο προσέγγισης της ψυχικής υγείας ήταν αρκετές.

Έπρεπε να γνωρίσω και να καταλάβω το νέο αντικείμενο που θα ασχολούμουν ώστε να μπορέσω να διαφοροποιηθώ από τον τρόπο λειτουργίας του ιδρύματος και να ανταποκριθώ στις νέες απαιτήσεις.

Θυμάμαι πως όχι μόνο για τους συναδέλφους του νοσοκομείου, αλλά και για τους ανθρώπους της πολυκατοικίας, και για τη γειτονιά, ήμασταν το ίδρυμα.

³ Το παρόν κείμενο βασίζεται σε μια παρουσίαση σε ημερίδα που πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβριο του 2024 για τον εορτασμό των 30 χρόνων λειτουργίας της Μονάδας Οικογενειακής Θεραπείας του Ψ.Ν.Α και, παράλληλα, τον αποχαιρετισμό των ιδρυτών της μονάδας σε μια επετειακή εκδήλωση.

Θυμάμαι, κάθε φορά που ζητούσαμε να επιλυθεί ένα πρόβλημα, τις δυσκολίες στην επικοινωνία με τις διάφορες υπηρεσίες του νοσοκομείου, ως προς το να κατανοήσουν τι είναι αυτό που κάνουμε.

Δηλαδή, ήταν δύσκολο να ξεχωρίσουν ότι δεν μιλάμε για νοσηλευόμενους ασθενείς, με τη συνήθη και αυστηρή έννοια του νοσοκομείου και εγκλεισμού, αλλά πως είχε γίνει ένα άνοιγμα στην κοινωνία και μπορούσαν να απευθυνθούν για βοήθεια όσοι αντιμετώπιζαν οικογενειακά, συζυγικά, διάφορα προσωπικά και άλλα προβλήματα.

Θυμάμαι, επίσης, την αγωνία μου με τις πρώτες παραπομπές, καθώς έπρεπε να μάθω κι εγώ να συστήνομαι μ' έναν διαφορετικό τρόπο και όχι ως προϊσταμένη νοσηλεύτρια ενός ψυχιατρικού τμήματος, να καταλαβαίνω και να αξιολογώ ποιες πληροφορίες ήταν χρήσιμες και κατάλληλες, να συγκεντρώσω ώστε να τις μεταφέρω στη θεραπευτική ομάδα. Καθώς, επίσης, αφού ακούσω το πρόβλημα, να κρίνω αν η Μονάδα μας μπορεί να αναλάβει και να βοηθήσει το περιστατικό ή να το παραπέμψω αλλού και πού.

Άλλο ένα ενδιαφέρον σημείο της δουλειάς μας ήταν και οι ημερίδες, ένα καινούργιο αντικείμενο για μένα, αρκετά αγχωτικό και δύσκολο, αλλά και μια σημαντική εμπειρία και το οργανωτικό κομμάτι, μέσα από συναντήσεις και γνωριμίες με καταξιωμένες προσωπικότητες από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Οπότε, μέσα στα χρόνια, με πολλή δουλειά, καλή συνεργασία, νοιάξιμο πολύ ο ένας για τον άλλον, αγάπη, καταφέραμε να εδραιωθούμε στον χώρο, να μεγαλώσουμε, να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας σε πολύ κόσμο και να δημιουργηθεί ένα πλαίσιο εκπαίδευσης που μέχρι σήμερα αποτελεί ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα της συστημικής προσέγγισης και πόλο έλξης πολλών επαγγελματιών της ψυχικής υγείας.

Είναι σημαντικό να αναφέρω και να ευχαριστήσω για τη συμμετοχή τους, όλους, όσοι κατά καιρούς εργαζόμενοι, εθελοντές ή εκπαιδευόμενοι έβαλαν το λιθαράκι τους ώστε να γίνει η Μονάδα αυτό που είναι σήμερα. Καθώς, επίσης, και όσοι μετά από εμας ανέλαβαν να συνεχίσουν το έργο της, και, όπως φαίνεται, τα καταφέρνουν πολύ καλά.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να μου επιτρέψετε ένα πιο προσωπικό ευχαριστώ.

Φώτη: Ευχαριστώ που με ξεχώρισες και με επέλεξες, δίνοντάς μου τη δυνατότητα να με δω με έναν διαφορετικό εργασιακό ρόλο.

Κάτια: Ευχαριστώ για την υπομονή, την εμπιστοσύνη και τη βοήθεια να βρω και να πιστέψω στα θετικά σημεία του εαυτού μου.

Ιωάννα: Ήσουν και είσαι το αστέρι της Μονάδας. Σημαντική και σταθερή παρουσία. Από την αρχή της συνεργασίας μας ήσουν το στήριγμά μου. Υπεύθυνη, συνεργάσιμη και διαθέσιμη για όλους και, κυρίως, για μένα. Σ' ευχαριστώ.

Και την υπόλοιπη ομάδα: Κία, Ελένη, Σούλα, Μπιάνκα, Κατερίνα. Σας ευχαριστώ για τον επαγγελματισμό, τη συνεργασία σας, την ευγενική και πάντα χαμογελαστή παρουσία σας, καθώς και την προθυμία σας να βοηθήσετε στα πάντα και εκτός των αρμοδιοτήτων σας.

Ελπίζω να ανταποκρίθηκα κι εγώ στον ρόλο μου, να νοιώσατε την αγάπη και τη φροντίδα για τον καθένα ξεχωριστά, αλλά και για όλους μαζί σαν μια οικογένεια.

ΗΜΑΣΤΑΝ

Σας ευχαριστώ